

SEZON ARTYSTYCZNY
2025/2026

Teatr im. J. Słowackiego
w Krakowie

Naród się zgubił

KONRAD

Tylko naród się zgubił.

MASKA 11

?

KONRAD

Tak, tylko naród się zgubił,
a wszystkie czynniki jego składowe sq, sq, sq.

MASKA 11

I kto go zgubił?

KONRAD

A tak, — więc kto go zgubił?
My, my, tak jest, my.

fragment II aktu „Wyzwolenia” Stanisława Wyspiańskiego

WYZWOLENIA CZAS

Gdzie się nam zgubił naród? Gdzie się podziela wspólnota? A jeśli już dawno ich nie ma? O wiele dawniej niż się nam wydaje? A w kupie trzyma nas tylko nienawiść wzajemna? Frustracja i złość? Wyzwolić się nam trzeba. Wyzwolenie jednak, to prawdziwe, przeżywa się w pojedynkę. Niekoniecznie wbrew innym, często obok nich, nierzadko do spółki. Ale najgłębsza prawda wyzwolenia to zawsze moje i twoje osobiste poruszenie. Moje i twoje osobiste przebudzenie. Które tylko jako moje i twoje może być też „nasze”. A więc wyzwolić się od narodu i wspólnoty? Jak to? Skandal! Brak odpowiedzialności! Egoizm!

Jak często zapomina się o tym, że indywidualne nie od razu oznacza egoistyczne, skupione wyłącznie na sobie, odcinające się od innych. Że to właśnie głęboko przeżyte indywidualne doświadczenie otwiera nas na życie. Że czuć, myśleć, doznawać mogą tylko sam. Że wspólnotowe czucie, myślenie, doznawanie to pewnego rodzaju złudzenie i fikcja. To w pewnym sensie nieczucie i niemyślenie. Bo to zawsze utożsamianie się z jakimiś odgórnie danymi, obligującymi, zadanymi do wierzenia odczuciami i myślami. Podpięcie się pod coś, co mi załatwia sprawę, mówi, jak żyć, odpowiada na pytanie o sens. Zwalnia od własnego szukania, od niepewności wyboru, ryzyka pomyłki. Kto dzisiaj ma odwagę zmierzyć się z tym, że bez tego ryzyka nasz los jest pozorny, choćby był najbardziej i najczyściej patriotyczny i wspólnotowy?

Wiem, że trudno jest przyjąć taką prawdę. Ale właśnie dlatego, że jej nie przyjmujemy, coraz bardziej miesza się nam i gubi wszystko. Patriotyzm staje się nacjonalizmem, polska gościnność okazuje się zjadliwą ksenofobią, miłość do ojczyzny – regularnym faszyzmem, religia miłości – religią nienawiści, walka z wykluczeniem – opresyjną obsesją, przywracanie demokracji i praworządności – kpinką i inercją. Przykłady można by mnożyć i mnożyć. Coś się nam radykalnie wymknęło spod kontroli. Coś się w nas okropnie wykoleiło...

„Nie chcę nic, nic – pisał Stanisław Wyspiański w Wyzwoleniu – nic... nikogo, żadnych stronnictw, żadnych idei, one wszystkie upadły – muszą upaść; żadnych ludzi, osobistości; oni wszyscy muszą upaść, upadną. Chcę... żeby w letni dzień, w upalny letni dzień.....” Indywidualnie skomunikować się z istnieniem, osobiście doświadczyć bycia, to jedyna droga poza cały ten absurd. Trzeba nam w tę drogę wyruszyć, trzeba się odważyć. Aby znowu nauczyć się czuć, znowu nauczyć się widzieć i słyszeć. Głowę uspokoić i zacząć myśleć bez zacierzawienia, bez zakrzykiwania słowami pustki i zagubienia, bez leczenia kompleksów tanim wymądrzaniem się. Zrobić ten krok, na przekór tym, co będą gadać, gadać i gadać. Krzyczeć, że to nieodpowiedzialne. Upominać i zaklinać, że trzeba działać i manifestować, organizować się, walczyć, budować wspólnotę, ratować Polskę, ratować Europę, ratować świat. Wyzwolić się nam trzeba. Przeciąć zaklęty krąg. Wyjść z chocholego tańca. Beznadziejnego podrygiwania. Koszmaru ciągłego powracania i powtarzania tego, co już było i wciąż trzyma nas za gardło. Trzeba zacząć inaczej, prościej. Zapomnieć na chwilę o narodzie, o Bogu, o takiej lub innej wielkiej Sprawie, i odnaleźć siebie, odnaleźć życie. Najpierw jest życie i my w nim. A wszystko inne to tylko do niego dodatki. Nie, może nie tylko. Aż.

Piotr Augustyniak

Piotr Augustyniak

filozof, od lat współpracujący z Teatrem im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, kurator cyklu „Myślnik. Jazz - filozofia - stand up”, autor m.in. „Boga nie ma, jest życie”

ZESPÓŁ AKTORSKI

BOŻENA ADAMEK

TOMASZ AUGUSTYNOWICZ

DOMINIKA BEDNARCZYK

HANNA BIELUSZKO

MATEUSZ BIERYT

LIDIA BOGACZÓWNA

WOJCIECH DOLATOWSKI

OLIWIA DURCZAK

RAFAŁ DZIWISZ

DOMINIKA FEIGLEWICZ-PENARSKA

DOROTA GODZIC

ANDRZEJ GRABOWSKI

MACIEJ JACKOWSKI

MATEUSZ JANICKI

AGNIESZKA JUDYCKA-CAPPUCCINO

MARCIN KALISZ

KAROLINA KAMIŃSKA

KAROLINA KAZOŃ

MARTA KONARSKA

AGNIESZKA KOŚCIELNIAK

DOMINIKA KOZŁOWSKA

MARTYNA KRZYSZTOFIK

KAROL KUBASIEWICZ
JULIA LATOSIŃSKA
GRZEGORZ ŁUKAWSKI
DANIEL MALCHAR
TOMASZ MIĘDZIK
ANTONI MILANCEJ
MAGDALENA OSIŃSKA
AGNIESZKA PRZEPIÓRSKA
SŁAWOMIR ROKITA
MARCIN SIANKO
WOJCIECH SKIBIŃSKI
WANDA SKORNY
PAWEŁ SMAGAŁA
DOMINIK STROKA
NATALIA STRZELECKA
ANNA SYRBU
ALINA SZCZEGIELNIAK
RAFAŁ SZUMERA
JERZY ŚWIATŁOŃ
ANNA TOMASZEWSKA
MARTA WALDERA
ADAM WIETRZYŃSKI
TOMASZ WYSOCKI
KRZYSZTOF ZARZECKI
KATARZYNA ZAWIŚLAK-DOLNY
TADEUSZ ZIĘBA

AKTORKI I AKTORZY TEATRU IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE

PREMIERY

Jarosław Murawski

POLISH HORROR STORY

Reżyseria: Marcin Liber

A co jeśli Polska gra główną rolę w horrorze? Obsadzona po warunkach. I nie w jednym epizodzie, ale w wieluciągących się od stuleci sezonach? Co jeśli akcja dzieje się głównie na cmentarzu, gdzie za każdym nagrobkiem czai się wygłodniały upiór – dusza narodowego (anty) bohatera, wołająca o pokutę i rozgrzeszenie? Co jeśli zejście do piwnicy wywołuje gęsią skórę, bo nigdy nie wiadomo na co się natrafi, co, skrzętnie skrywane, wylezie na powierzchnię i zafajda cały dom? Co jeśli kilka ruchów łopatką może wywołać duchy przeszłości, których już nigdy nie będziemy w stanie się pozbyć? Które zostaną z nami, narzucając swoją narrację i swoją estetykę? Co jeśli przez to nie zauważymy tego, co naprawdę istotne? Nawet jeśli wyląduje nam przed samymi oczami. Co jeśli wszystko to teatr?

„Polish Horror Story” to utrzymany w konwencji horroru teatr nostalgiczno-wyzwoleńczy. Groteskowa podróż przez nadwiślański krajobraz, gdzie „potrąca się mogiłę co krok”, gdzie śmiech i łzy, absurd i nadęta powaga łączą się w ten wyjątkowy eliksir, który rozpoznajemy po jednej nutce. To historia o kraju toczącym nieustanną walkę między esencją a kostiumem.

PREMIERA: 12 września 2025

Scena MO5

Adam Mickiewicz

PAN TADEUSZ

Reżyseria: Wojtek Klemm

Każdy z nas zna pierwsze wersy inwokacji otwierającej Pana Tadeusza. Litwa jest ojczyzną Adama Mickiewicza, którą poeta stracił niczym zdrowie. Wspominając ową Litwę, pierwsze co przychodzi poecie do głowy, to przepiękne pola uprawne. Czy jednak zajmują go w ogóle historie ludzi, którzy te pola uprawiali? Pan Tadeusz już w tytule jest wyraźnie poświęcony historii szlachty; opowiada przecież historię ostatniego szlacheckiego zajazdu. Epopeja narodowa zdaje się w ogóle nie zauważać innego świata. Dla kogo jest więc pisana? Co my – współcześni – mamy właściwie wspólnego z historią wiecznie kłócących się szlachciców; historią, która kończy się kontraktowym ślubem czternastoletniej dziewczynki z tytułowym „Panem”? Czego dziś tak naprawdę ta historia uczy? I właściwie o czym jest? Mam ją podziwiać czy nienawidzić?

PREMIERA: 10 października 2025

Duża Scena

Anna Bas, Iwona Kempa

CIAŁO I KREW

Reżyseria: Iwona Kempa

Ciało i krew, symbole życia i śmierci, tego, co naturalne i co święte. Ale czyjego ciała i krwi? Ciało kobiety bardzo długo należało nie tylko do niej. Poddane patriarchalnej kontroli, obyczajowym i religijnym zakazom i nakazom, traktowane jako towar przez system kapitalistyczny, zepchnięte do sfery tabu, było zarazem obiektem męskiego pożądania i kobiecego wstydu. Kobieca krew należała do innej kategorii niż krew ciekąca z rany męskiego bohatera. To krew „nieczysta”, której odebrano nawet kolor, zastępując w reklamach czerwień błękitem. Doświadczenia połowy ludzkości, zarówno te zwyczajne, jak i te szczególnie trudne, zbyt często ciągle uznawane są za niegodne ujawnienia, przemilczane i skrywane. O czym mówić nie wypada, o czym, co najwyżej się szepcze, opowiedzą kobiety w spektaklu „Ciało i krew” w reżyserii Iwony Kempy. Opowiedzą o doświadczeniach kobiecych ciał i kobiecej krwi z kobiecej perspektywy.

PREMIERA: 14 listopada 2025

Scena Dom Machin

Han Kang

WEGETARIANKA

Reżyseria: Paweł Miśkiewicz

Co popycha człowieka do tego, by wyrzec się siebie – ciała, języka, gatunku? Skąd bierze się potrzeba zniknięcia – nie tylko jako gestu odmowy, ale też rozpacz, która nie znajduje już żadnej innej formy wyrazu? *Wegetarianka* noblistki Han Kang to opowieść o buntowniczej, której bunt nie przyjmuje formy głośnego krzyku, lecz rozgrywa się w ciszy i niedomówieniach. Wycofując się z życia społecznego, rodzinnego i cielesnego bohaterka dąży całkowitego zanegowania gatunkowej przynależności. Pragnie stać się drzewem. Próba przeobrażenia się w roślinę staje się formą sprzeciwu wobec przemocy, płci, języka i ludzkich pragnień.

Podążając za trzyczęściową strukturą powieści, twórcy sięgają po różne języki – ruch, obraz, video. W miarę, jak bohaterka odcina się od świata coraz bardziej, rozpada się też język. Słowa ustępują miejsca obrazom i ruchowi. Wspólnie z dramaturżką Joanną Bednarczyk, malarzem Krzysztofem Mężykiem, choreografką Anną Obszańską oraz zespołem aktorskim Paweł Miśkiewicz spróbuje zbliżyć się do postawy radykalnej odmowy – odmowy, która w przeciwieństwie do biernego „wolałbym nie” kopisty Bartleby’ego, staje się aktywnym gestem sprzeciwu wobec przemocy świata, próbą wyrwania się z jego opresyjnych struktur – nawet za cenę unicestwienia samej siebie. Czy milczenie jest formą protestu? Czy zniknięcie jest gestem politycznym? Czy gatunkowe przeobrażenie może być formą ratunku z piekła antropocentryzmu?

PREMIERA: 4 grudnia 2025

Duża Scena

Sofokles / Bisz

ANTYGONA

Reżyseria: Jakub Roszkowski

Świat tuż po bratobójczej wojnie. Świat w którym wszyscy silni i zdrowi zginęli. Zostali starzy i niesprawni oraz bardzo młodzi. To oni muszą odbudować świat – ci, którzy już nie mają sił na pracę i na zmianę oraz ci, którzy jeszcze świata zmieniać nie potrafią. Zewnętrzna wojna się skończyła, ale cały czas trwa w głowach – trzeba wojować dalej, mścić się, kreować wroga. Wojna na miecze zmienia się w wojnę na trupy. Czy pojednanie między młodymi i starymi może nastąpić dopiero po śmierci? Kiedy i jak odpuścić? Czy da się przestać walczyć, mścić się i rozliczać, a normalnie żyć?

Musical Antygona opowiada tragedię Sofoklesa współczesnym, rapowym językiem. Buduje pomost pomiędzy światem antycznych herosów, wartości i chórów, a światem teraźniejszych młodych ludzi, których bunt i bohaterstwo miesza się zagubieniem, strachem i niepewnością. Za teksty piosenek oraz muzykę (wraz z Michałem Szlempo) odpowiadać będzie Bisz – jeden z najważniejszych współczesnych polskich tekściarzy i raperów.

PREMIERA: 16 stycznia 2026

Scena MO5

Stanisław Wyspiański

WYZWOLENIE

Reżyseria: Maja Kleczewska

Po wspaniałych Dziadach i Weselu reżyserka Maja Kleczewska zamyka narodowy tryptyk Wyzwoleniem Stanisława Wyspiańskiego. Ponownie dokładnie w 123 rocznicę prapremiery wracamy do zmagania z polskim mitem, z polskością i tym, co w niej straszne, bolesne i – czasami – naznaczone optymistycznym pojęciem nienawiści. Bo przecież nienawidzimy się wzajem. I to wcale nie musi być nasze najgorsze złe. Na wielką, pustą scenę znowu wejdzie więc Konrad, by burzyć stary, skostniały teatr, by oglądać Polskę współczesną i współczesnych Polaków, by spierać się z maskami, walczyć z Geniuszem, odpierać Erynie i by... wyzwalać. Od czego? Z kogo? Co?

**PREMIERA: 28 lutego 2026,
w 123. rocznicę prapremiery**

Duża Scena

Eugenia Balakireva

WYSPA

[tytuł roboczy]

Reżyseria: Eugenia Balakireva

Eugenia Balakireva o Wyspie: „Moją główną inspiracją na ten spektakl jest historia mojej rodziny, która bierze swoje korzenie z małej wsi Pachomowo. Wsi, która w latach sześćdziesiątych została zalana, bowiem zbudowano na tym miejscu wielki zbiornik systemu wodnego Wilejka-Mińsk. Kiedy byłam dzieckiem, moja babcia często opowiadała mi o tym, jak spędzała dzieciństwo w tej wiosce. O dziadkach, o rodzinnych spotkaniach i o tym jak gotowała jajka w piasku nad jeziorem, nad którego brzegiem stał ich dom. Opowiadała to z wielkim smutkiem, bo wiedziała, że dla mnie to już jest tylko kolejna bajka i nigdy nie będę mogła doświadczyć tego, co jej kiedyś – jako dziecku – zostało odebrane. Moja matka jest pewna, że ta pokoleniowa tułaczka, łącząca ją, moją babcię, ciocię i mnie (mieszkamy w różnych krajach i nie mamy swoich prywatnych domów) wynika z doświadczonej przez moją babcię traumy, którą zadała jej ta historia. Czy to prawda, czy nie – nie wiem. Wiem tylko, że całe moje życie tęskniłam za czymś, czego nie ma, i w tym spektaklu chciałabym tego czegoś chociażby na chwilę dotknąć. Inspirując się przeszłością i biorąc impuls z teraźniejszości, chciałabym jednak spróbować w tym spektaklu dotknąć przyszłości, która z perspektywy mojego pokolenia nie wygląda najlepiej. Chciałabym zadać pytanie, czy my jako ludzkość jesteśmy na nią gotowi? Czy zdamy egzamin z człowieczeństwa, kiedy pod wodę pójdą całe kraje?”

PREMIERA: 13 marca 2026

Scena Dom Machin

William Shakespeare

KORIOLAN

Reżyseria: Jadwiga Kłata

Czym dziś – w 2025 roku, w obliczu głębokich napięć politycznych i społecznych, wobec wzrostu populizmu i kryzysu odpowiedzialności – jest wspólnota? Co rozumiemy pod pojęciem władzy, rewolucji i lojalności? Nasz Koriolan – postać wyniesiona przez lud, a następnie przez ten sam lud odrzucona – symbolizuje współczesne napięcia między jednostką a społeczeństwem, racjonalnością a emocjami, autorytarną władzą a odpowiedzialnością za całość.

Struktura dramatu odarta zostaje do dialogu między chórem kobiet, reprezentujących targane niepokojem obywatelki, a samotnym Koriolanem – figurą współczesnego lidera. Czerpiąc z mądrości i siły tekstu sprzed czterystu lat postaramy się znaleźć teatralną odpowiedź na współczesne lęki i zadać pytania o to, jakiej wspólnoty politycznej potrzebujemy dzisiaj.

PREMIERA: kwiecień 2026

Scena Dom Machin

Maria Wojtyzsko

**NIESPODZIEWANE ZWYCIĘSTWO
UNII POLSKO-CZESKIEJ
W TRZECIEJ WOJNIE ŚWIATOWEJ**

Reżyseria: Jakub Krofta

Środkowoeuropejskie political fiction. Miks polskiego dramatyizmu i czeskiego humoru w służbie walki z lękiem przed Trzecią Wojną Światową. Ukraina i państwa bałtyckie zostały podbite. Węgry i Słowacja przyłączyły się do Rosji z własnej woli. Austriacy po cichu kibicują Putinowi, a cała Zachodnia Europa trzyma za nas kciuki nie udzielając konkretnego wsparcia. Na placu boju pozostali tylko Polacy i Czesi. W tej sytuacji rządu obu państw stawiają na zjednoczenie krajów. Powstaje grupa robocza złożona z intelektualistów i influencerów, którzy mają przekonać Czechów i Polaków, że nie tylko są sojusznikami, ale właściwie stanowią jeden starożytny, słowiański naród. Czy to może się udać? Czy Unia Polsko-Czeska uratuje Europę?

Spektakl jest koprodukcją Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie
z Teatrem Narodowym w Pradze

Národní **divadlo**

PREMIERA W PRADZE: 13 maja 2026
PREMIERA W KRAKOWIE: 22 maja 2026

Scena MOS

PROJEKTY ARTYSTYCZNE

MOS UNDERGROUND

Poziom -1; wejście od ul. Rajskiej / Szujskiego

Nowa, artystyczno-rozrywkowa przestrzeń na kulturalnej mapie Krakowa. Na Rajskiej, w podziemiach MOSu otwieramy nową scenę Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. Scenę kawiarnianą. Scenę, w której można później wieczorem usiąść przy stolikach z przyniesionymi z kawiarni napojami i cieszyć się kameralną rozrywką na najwyższym poziomie. Pojawiać się będzie stand-up, impro, koncert i... zobaczymy! Wszystko na luzie, z dużą dozą dystansu i poczucia humoru.

KLUB WYSPIAŃSKIEGO

Klub Wyspiańskiego to wieloletni projekt Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. W naszym Teatrze dostrzegamy jak ważną rolę pełni edukacja przez sztukę, realizowaną zarówno z młodzieżą jak i osobami dojrzałymi. Dlatego rozszerzamy projekt Klubu Wyspiańskiego o działania z seniorami. W tym sezonie będziemy pracować z krakowskimi liceami, a także z grupą osób dojrzałych, którzy będą mogli rozwinąć swoje umiejętności aktorskie, zdobyć podstawy wiedzy o historii teatru oraz o sztuce współczesnej.

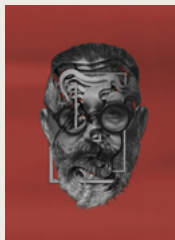
MYŚLNİK

JAZZ-FILOZOFIA-STAND UP

Myślnik to przestrzeń do myślenia. Myślenia na żywo i na przekór. Myślenia z oddechem, wbrew duszemu i bezdusznemu światu bezmyślności. Będziemy rozmawiać o najważniejszych problemach naszych trudnych czasów, podchodząc do nich w sposób niekonwencjonalny. Naszymi gośćmi będą najwybitniejsi polscy intelektualiści.

Będziemy myśleć twórczo, w inspirującym kontekście oraz inspirującej atmosferze. Rozmowę będzie przenikać improwizowana (nie tylko jazzowa) muzyka, a otwierać ją będzie filozoficzny performans.

Gospodarzem spotkań jest Piotr Augustyniak. Gośćmi „Myślnika” byli już między innymi: Agnieszka Holland, Jakub Żulczyk, Andrzej Leder, Robert Makłowicz, Mariusz Szczygieł.

PRZYWRÓCONE ARCYDZIEŁA

W tym sezonie kontynuujemy cykl spotkań wokół ważnych dzieł filmowych. Przywrócone Arcydzieła to wybrane przez znanego krytyka Łukasza Maciejewskiego wybitne tytuły polskiego kina. Każdej z projekcji towarzyszy wstęp oraz spotkanie z twórcami.

Krzysztof Głuchowski

Dyrektor Teatru

im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

Roman Krzysztofik

Zastępca Dyrektora

ds. administracyjno-technicznych

Jakub Roszkowski

Zastępca Dyrektora

ds. programowych

Edyta Sotowska-Śmilek

Zastępca Dyrektora

ds. wizerunku i komunikacji,
rzecznik prasowy

Kontakt dla mediów:

edyta.sotowska-smilek@teatrwrakowie.pl

+48 605 722 722

Teatr im. J. Słowackiego
w Krakowie

Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

pl. Św. Ducha 1, 31-023 Kraków

12 424 45 00, 12 424 45 11

Dom Machin

pl. Św. Ducha 2, 31-023 Kraków

Scena MOS

ul. Rajska 12, 31-124 Kraków

Dom Rzemiosł Teatralnych

ul. Radziwiłłowska 3, 31-026 Kraków

teatrwwkrakowie.pl

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

PARTNERZY TEATRU

BMW
M-Cars Group

Santander
Private Banking

PATRONI MEDIALNI TEATRU

TEATR DLA WSZYSTKICH